

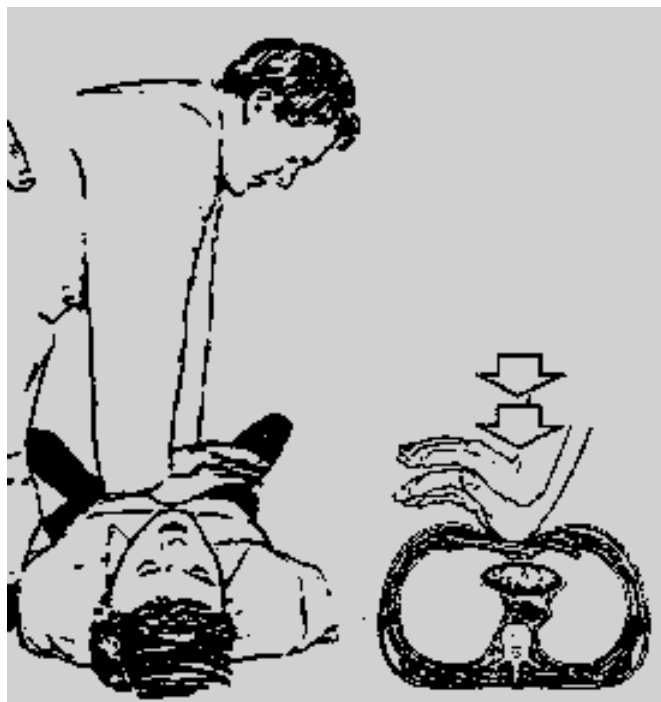
PŘEDLÉKAŘSKÁ PRVNÍ POMOC 2011

Lidský život je to nejcennější co máme a bolestná je vždy ztráta někoho blízkého. Proto bychom měli ovládat zásady **První pomoci** a to hlavně ty, které platí od letošního prvního ledna. Vždy se totiž vychází z nejnovějších lékařských poznatků a to je to hlavní co postrkuje naše znalosti kupředu.

Do problematiky první pomoci se promítá i zákon. Platné zákony v České republice totiž nařizují každému člověku, bez rozdílu věku a pohlaví poskytnout první pomoc v případě, pokud jsme svědky náhlého akutního stavu nebo úrazu. Konkrétně „**Zákon č. 20/1966 Sb., zákon o péči o zdraví lidu**“, ve znění pozdějších předpisů, stanoví v § 9 odstavce 4 jmenovité povinnosti každého, co musí v zájmu svého zdraví a zdraví spoluobčanů činit. V tomto zákoně se také hovoří o tom, že každý je povinen zejména poskytnout nebo zprostředkovat nezbytnou pomoc osobě, která je v nebezpečí smrti nebo jeví známky závažné poruchy zdraví, jakož i **povinnost zúčastnit se zdravotnického školení** a výcviku, uloženého z důvodu obecného zájmu. Což platí hlavně pro adepty na řidičský průkaz a u nás skautů je toto nezbytně nutné pro výkon **funkce vůdce oddílu**. Ty tam jsou doby, kdy se tohle různě obcházelo. Tento zákon tak skutečně nařizuje každému občanovi České republiky, aby v případě, kdy je svědkem náhle vzniklého akutního stavu nebo úrazu, aktivně poskytl první pomoc a zajistil také další pomoc takto postiženému člověku.

Existují však i další vyhlášky a zákony, které výslovně nařizují každému člověku, aby poskytl první pomoc zraněnému, například „**Zákon č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích**“.

Tolik tedy suchá literatura zákona, ale o co konkrétně jde, proč teď opět došlo k určité změně. Vychází se totiž s dojezdové možnosti záchranářů, lékařů na místo události. A ta je oproti minulosti značně zkrácena. Proto nám nyní k životozachraňujícím úkonům plně postačí „**nepřímá masáž srdce**“. V těle je totiž vždy dostatečná zásoba kyslíku, který je potřeba nějakou pumpou, tedy srdcem, dostat do mozku, který při nedostatku kyslíku odumírá. Takže žádná stabilizovaná poloha, žádné dýchání z úst do úst. Žádné hmatání do dutiny ústní a podkládání hlavy různými předměty. Tím se ztrácí drahocené vteřiny. Naopak, **hlavu je třeba zaklonit**, tím se dostane kořen jazyka z dýchacích cest – uvolní je. A pak bez přerušení až do příjezdu lékaře provádíme nepřímou masáž srdce.

Nepřímá masáž srdce:

- Uložte postiženého na tvrdou podložku a postavte se na jeho levou stranu.
- Zápěstí pravé ruky položte dlaní na dolní část hrudní kosti a asi 3 až 5 cm nad dolní okraj hrudní kosti. Prsty ruky směřují k pravému lokti postiženého, ale nedotýkají se hrudníku. Levou ruku položte napříč přes pravou a vahou těla prostřednictvím natažené horní končetiny stlačuje rytmicky hrudní kost směrem k páteři až do hloubky 4 až 5 cm asi 60 x za minutu.
- Záchránce pokračuje v nepřímé srdeční masáži tak dlouho, až se srdeční činnost obnoví. Původně bledý obličej a zevní sliznice pak zrudnou, rozšířené zornice se zúží a tep na velkých tepnách je pozorovatelný. Je nutné neustále kontrolovat, zda hrudník postiženého vykonává dýchací pohyby. První známkou vracejícího se dýchání je, že postižený učiní polykací pohyb, po němž zpravidla následuje první samovolný vdech.
- **Pokud se srdeční činnost neobnovuje, je nutné v nepřímé masáži srdce pokračovat až do příjezdu lékaře!**

V současné době technických možností jsme vždy v kontaktu se zdravotnickým personálem zdravotnické centrály, která s námi v době do příjezdu sanitního vozu komunikuje a přesně nám říká, co konkrétně máme dělat. A co je důležité, že nás i „psychicky“ podpoří, když už nás obchází beznaděj a chceme všechno vzdát. Přesně tak, jak nás to kdysi učili v kursech první pomoci: „Záchranář vždy musí provést odvrácení nebezpečí smrti a pak teprve může sám omdlíť“.

A pamatujme si, že je trestuhodné, když někdo zraněného člověka překročí, protože si řekne, že on přece První pomoc neovládá.